

ZPRÁVY A OHLASY

Měsíčník novoměstského sboru

*Duben
2018*

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V NOVÉM MĚSTĚ NA MORAVĚ

*Ročník
XVII.*

Zprávy ze staršovstva 7.3.2018

- Staršovstvo jednalo o návrzích řešení sborového domu v Novém Městě pro sborové shromáždění.
- V.Peňáz podal zprávu o jednání s nájemníky sborového domu v Novém Městě. Pan S.Jež se přislíbil vystěhovat do čtrnácti dnů.
- V.Peňáz zadal na základě schválené cenové nabídky zhotovení zábradlí pro schodiště na kůr novoměstského kostela p.Tulisovi.
- Pojistné plnění za havarovaný služební automobil činilo 121.960 Kč.
- Staršovstvo rozhodlo o koupi nového služebního vozu Škoda Fabia Combi Ambition 1,0 TSI za 287.570 Kč.
- Staršovstvo připravovalo výroční sborové shromáždění na neděli 25.března. Všechny zprávy o činnosti sboru, výsledky hospodaření za rok 2017 a rozpočet na rok 2018 byly zveřejněny ve Zprávách a ohlasech. Staršovstvo schválilo program sborového shromáždění s tím, že o novoměstském sborovém domě se bude jednat pouze v Novém Městě. Staršovstvo také připravilo návrhy na služby při sborovém shromáždění. M.Dvořáková zajistí potřebné listiny a hlasovací lístky.
- Staršovstvo projednalo přípravu velikonočních svátků – vydání velikonočního sborového dopisu, program shromáždění, výrobu plakátů na velikonoční koncert.
- Z.Šorm informoval staršovstvo o plánované třítydenní zdravotní indispozici (zubní operace) po velikonočních svátcích a zajištění nedělních bohoslužeb (8.4. – Jan Čapek, 15.4. – Filip Boháč, 22.4. – Miroslav Erdinger).

- Z.Šorm oznámil, že se br.senior Jan Keřkovský chce zúčastnit květnové schůze staršovstva, aby projednal administraci sboru po odchodu Z.Šorma z novoměstského sboru.
- P.Hladík rozeslal presbyterům přehled plánovaných kulturních akcí v roce 2018.
- Z.Šorm oznámil staršovstvu termín konfirmační slavnosti – svatodušní neděle 20.května – a termín zkoušky konfirmandů před staršovstvem – pátek 18.května.
- Br. Zdeněk Andrejs podal ze zdravotních důvodů rezignaci ze staršovstva. Z.Šorm povolá 1.náhradníka Libora Krále z Blažkova.
- Příští schůze staršovstva se sejde 4.dubna.

Usnesení výročního sborového shromáždění z 25.3.2018

- Sborovým shromážděním byl na období od 1.9.2019 do 31.8.2024 jednohlasně zvolen br. Ondřej Ruml za faráře novoměstského sboru (z 95 odevzdaných volebních lístků získal 95 hlasů).
- Sborové shromáždění schválilo výsledky hospodaření za rok 2017 a rozpočet na rok 2018.
- Sborové shromáždění schválilo převod 200.000 Kč z výsledku hospodaření za rok 2017 do Rezervního fondu.
- Sborové shromáždění zvolilo za revizory účetnictví na rok 2018 Evu Novotnou a Jaroslavu Flídrovou.
- Sborové shromáždění přijalo návrh staršovstva: „VSS FS ČCE v Novém Městě na Moravě schvaluje záměr prodeje tzv. Sborového domu na ulici Leandra Čecha v Novém Městě na Moravě. VSS dále pověřuje staršovstvo provedením tohoto úkonu.“
- Bratr kurátor informoval sborové shromáždění o tom, že kandidát na 2.faráře Jan Lavický dal přednost jinému sboru. Staršovstvo proto bude dále pokračovat v hledání 2.faráře.

ČCE 1918 – 2018 – III.

Jak jsem psal v předešlých článcích tohoto seriálu, naše církev vznikla spojením luterské a reformované církve, jejichž existenci u nás povolil toleranční patent z roku 1781. Čeští evangelíci chtěli ale především navázat na českou reformaci. Proto naše církev přijala i dvě konfese, které z ní vycházely: Bratrské vyznání a Českou konfesi, tedy vyznání církve pod obojí. Představím je tentokrát obě dohromady, protože mají společné rysy.

Bratrské vyznání je starší. Jednota bratrská musela o uznání své pravověrnosti a existence zápasit od počátku na více frontách. Nejen vůči církvi římskokatolické, ale často i vůči církvi podobojí, tedy utrakvistické. Impulsem k sepsání Bratrského vyznání byl příklad německých knížat a stavů, které předložili svoje vyznání na sněmu v Augsburgu v r. 1530. Jeho formulace se ujali Jan Roch a Jan Augusta nejspíše za pomoci bratrských studentů v cizině – např. Václava Mitmánka. S podpisy 12 bratrských pánů a 33 rytířů jej pak Vilém Křinecký a Jindřich Domousnický předložili 14. listopadu 1535 králi Ferdinandovi I. ve Vídni. Hned následujícího roku vyšlo tiskem a o tři roky později už vyšel jeho latinský překlad s předmluvou Martina Luthera. Do bitvy na Bílé hoře, která znamenala nadlouho konec evangelictví v Čechách, vyšlo ještě nejméně 16 krát ve čtyřech jazycích. Naše církev je v roce 1918 přijala v úpravě posledního biskupa Jednoty bratrské J.A.Komenského, který je vydal r.1662 v Amsterdamu pro zbytky Jednoty bratrské roztroušené po světě.

Česká konfese vznikla o 40 let později. Utrakvistická církev dosud v Čechách existovala na základě velmi omezených „Kompaktát“, které povolil roku 1433 Basilejský sněm, ale papež je neuznal. Po roce 1517 pronikal do Čech silný vliv luterské reformace. I utrakvisty inspiroval postup německých knížat a stavů. Roku 1567 se české stavy oficiálně zřekli kompaktát, která jim už nestačila. Pokusili se o to, aby i pro českou církev bylo potvrzeno augsburské vyznání. Neuspěli však. Konečně se jim podařilo prosadit, aby říšský sněm v Praze r.1575 jednal i o náboženských

otázkách a rozhodli se pro něj sepsat vlastní vyznání, které dostalo název „Česká konfese“. Jeho sepsáním byla pověřena komise pánů, rytířů a měšťanů, po šesti z každého stavu. Hlavní práce byla svěřena bohoslovcům, profesorům pražské university Dr. Pavlu Přádovi-Preissiovi a M. Matěji Dvorskému-Rozsypalovi. K jednání byli tehdy přizváni i zástupci Jednoty bratrské. Za ně se práce účastnil Jiří Strejc. Z jeho podnětu - oproti augsburskému a helvetskému vyznání a naopak ve shodě s bratrským - komise upustila od jmenování těch, které autoři zavrhnou a proti nimž se vymezují.

Na sněmu 1575 české stavy příliš neuspěly. Císař Maxmilián jim sice po půl roce ústně přislíbil, že tomuto náboženství bránit nebude, vzápětí však slib omezil tak, že i vydání Konfese zakázal. Stavy s jeho uznáním uspěly až v r.1608, a to jen na krátký čas.

K České konfesi se potom nejprve přihlásila v r.1903 Česká církev a.v. a později naše církve v r.1918.

Inspirací pro vznik obou těchto vyznání byla tedy obhajoba a uznání luterské reformace na sněmu v Augsburku. Také formulace obou vyznání byla jistě tím augsburským ovlivněna. U České konfese je to zcela zřetelné. Některé formulace přebírá doslovně. Přesto mají obě česká vyznání poněkud odlišný ráz. Zmínil jsem už, že vynechávají negativní vymezení. Jsou formulována pozitivně bez potřeby někoho zavrhnout. Ale nejen to.

V předmluvě bratrského vyznání od J.A.Komenského jsou zachycena vyjádření předních představitelů světové reformace – např. M.Luthera, M.Bucera a Fabricia Capítóna – k tomuto vyznání. Všichni je velice oceňují. Píší dokonce, že v té době není dokonalejšího vyjádření víry a kladně přitom hodnotí především bratrský důraz na kázeň a pastýřskou péči. Důraz na křesťanský život z víry je charakteristický pro oba české texty. Polský kazatel Stanislav Sarnecký navíc vyzdvihuje při srovnání s Helvetským a Augsburským vyznáním ještě jeden rys toho bratrského – píše: *sama konfese následovníků mučedníka Husa nejen boří, co zlého jest, ale také staví a vzdělává stánek nového, z Boha narozeného člověka a dobře spořádané církve.*

Vzdělavatelný charakter je zvlášť patrný u Bratrského vyznání. Ačkoli jde o text předkládaný králi k oficiálnímu uznání, pořád jakoby v něm byl přítomný ohled na konkrétního věřícího, na jeho hledání a na praktický život víry. Hned druhý článek tohoto vyznání se například týká katechismu a jeho funkce v církvi. Často zde také najdeme odkaz na to, jak pěkně je určitá věc popsána v bibli, spolu s doporučením, aby si čtenáři přečetli celou rozsáhlejší pasáž – např. Kázání na hoře nebo 14.kapitulu listu Římanům.

Obě česká vyznání také nejsou tak teoreticky principiální. Samozřejmě obsahují důraz na ospravedlnění pouhou milostí a pouhou vírou a výslovně jej označují za ústřední. Ale spojují je konkrétně s osobou a příběhem Ježíše Krista a proto jsou pro ně jak milost, tak víra skutečnosti mnohem širší a životnější. Nejde v nich jenom o odpuštění, ale o zmocnění k novému životu a o srdečné povolování každého k boží pravdě.

Z konkrétních otázek, které se týkají podoby církevního a bohoslužebného života, je pro nás zajímavé, že se jak bratři, tak podobojí vyslovují pro dobrovolný celibát kněží-farářů. Oceňují ho především kvůli svobodě pro službu, protože reálně vidí nároky, které rodina nebo manželství na člověka klade. Zároveň ovšem v manželství nechtějí kazatelům bránit, protože si uvědomují, že jsou to také jenom lidé a manželství je pro člověka dobrý boží dar.

Stejně zajímavý je postoj obou vyznání ke svatým. Ačkoli dnes máme za to, že znakem evangelíků je, že svaté nemají a neuznávají, obě konfese o nich mluví velice kladně a úcta k nim je podle nich dobrá. Bratři pak výslovně nade všechny vyzdvihují Pannu Marii, o níž píší: *Protož i památky její k chvále slávy milosti Boží slavíme, písničky pobožné o ní skládáme a zpíváme, z těch velikých věcí, kteréž Bůh pro naše spasení při ní učiniti ráčil, radujíce se.* Neodmítají tedy svaté a úctu k nim paušálně, jenom při ní bedlivě rozlišují, aby na ně nepřenášeli to, co náleží pouze Bohu – neklaní se jim, nevidí v nich prostředníky mezi Bohem a lidmi, aby se k nim modlili, a také konstatují, že nikdo se nestává svatým ze své vlastní síly, ale právě díky Bohu. Proto vyznávají: *Ale my svaté Boží ctíti snažujeme se tak, že dobrodiní Božská, svatým a skrze ně církvi učiněná, jejich pak víru a životy sobě připomínajíce (i ve dny některé jistě k tomu oddané), Pánu Bohu z nich čest a chválu*

vzdáváme a k následování jejich víry, poslušnosti i skutků dobrých a ctného obcování se napomínáme, a aby nám s nimi Pán Bůh zde v milosti a potom v slávě účastenství a tovaryšství dal, za to se modlíme.

Pokud jde o Bratrské vyznání, chci se ještě zmínit o dvou věcech, které bratři velice dobře postihli a jsou jejich výrazným příspěvkem k myšlení víry:

První se týká pojetí církve. Bratři vyznávají jednu svatou církev obecnou, jíž tvoří všechno křesťanstvo, kdekoli po světě rozšířené. Konkrétní církevní uskupení pak nazývají jednotami. A i o té své vyznávají „*Že totiž sama ona církví svatou obecnou není, ale částkou toliko její.*“ Taková pokora a sebepochopení je něco, co nám asi dodnes často uniká.

Druhý důležitý příspěvek je v tom, že bratři ve víře jasně rozlišují mezi věcmi podstatnými, služebnými a případnými. Zásaditosti řádů, obyčejů a ceremonií v církvi pak bratři řadí mezi ty „případné“, které mají menší váhu než ostatní. Neznamena to, že by byly bezcenné a že by neměly svojí dobrou funkci, ale je nutné stále si připomínat, že rozhodně nejsou otázkou spasení a nemají svazovat lidské svědomí a rušit jeho svobodu.

Myslím, že i tato schopnost rozlišovat mezi věcmi podstatnými a případnými nám často chybí. Největší spory a napětí ve sborech se týkají právě zvyklostí, které by bratři označili za věci případné – jak a kdo má zdravit příchod; jestli číst biblický text přímo z bible nebo z listu a jestli ho uvádět jako čtení nebo jako slovo; jestli má být chleba při Večeři Páně nakrájený na nudličky nebo na krajíce; při čem stát a při čem sedět; jestli bude kázání s obrázky či bez nich, apod. Právě na této schopnosti rozlišit mezi věcmi podstatnými a případnými se ale ukazuje, zda pouze lpíme na svých zaběhaných zvycích nebo opravdu známe a ctíme tradici, ve které bývá mnohem víc svobody, než bychom čekali.

Zdeněk Šorm

Co je před námi

4.4.	NM 18.00 – schůze staršovstva
6.4.	NM 19.30 – schůzka učitelů Nedělní školy
8.4.	„Jubilejní kázání“ – Jan Čapek
10.4.	NM 9.30 – Kavárnička pro seniory se syn.seniorem D.Ženatým
10.4.	NM 19.30 - Kruh
12.4.	BY 17.00 – L.Králová – O cestě do Austrálie
15.4.	Rodinné bohoslužby povede seniorátní farář Filip Boháč
17.4.	NM 19.30 – schůzka střední generace
22.4.	„Jubilejní kázání“ – Miroslav Erdinger

Krátké zprávy:

Milí bratři a sestry,

protože mne po velikonocích čeká rozsáhlý zubní zákrok a budu asi bez zubů, omluvte mne, že nebudu schopen během dubna kázat. Kázat proto budou hosté. Podle stavu pak uvidím, zda budu schopen vést shromáždění v týdnu. Dám to včas vědět ve sborových ohláškách podle situace. Děkuji za pochopení.

Farář Zdeněk Šorm

Sbírka na podporu církevního tisku vynesla v našem sboru částku 5.038 Kč.

POZVÁNÍ DO SBORŮ

čtvrtek 5. dubna

- Velké Meziříčí - 17.00 večer s hostem Ladislavem Heryánem: Stopařem na této zemi

pátek 6. a sobota 7. dubna

- Horní Dubenky - 18.00 Nocování na faře (pro děti od 6 let)

neděle 8. dubna

- Jihlava - 17.30 Něco pro uši, pro oči i pro duši
Jan Keřkovský: Pán Bůh s námi a zlé pryč
hraje Jana Koubková Quartet
- Žďár nad Sázavou - 18.00 Bohoslužba v Batyskafu - káže
Miki Erdinger, hraje Jazzjoint

středa 11. dubna

- Žďár nad Sázavou - 18.00 Večer s hostem – Saša Jacobea: O
jedné cestě, dvou lidech, mnoha kilech... a ještě více
kilometrech (tedy o duchovním rozměru pouti)

neděle 15. dubna

- Sázava - 13.00 Rozmanité odpoledne ke Dni Země "Udělej to
pořádně!" (na detailu záležití)

úterý 17. dubna

- Jihlava, kostel Povýšení sv. kříže - 19.00 modlitba Taizé

pátek 20. dubna

- Horní Krupá - 16.00 Den Země - akce pro děti a rodiny

sobota 28. dubna

- Horní Dubenky - 16.00 Přástky na faře – háčkování

neděle 29. dubna

- Horní Dubenky - 9.00 Sborový den s Ruth Šormovou: Nebát
se a být vidět

Oznámení čtenářům:

Příští číslo našeho měsíčníku vyjde **6. května 2018.**

Uzávěrka je **30. dubna 2018.**

©Zprávy a ohlasy

Měsíčník novoměstského sboru ČCE

Pro vnitřní potřebu vydává:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Křenkova 151

592 31 Nové Město na Moravě

tel. 566 616 244, e-mail: zsorm@post.cz. IČ 43378854

K tisku připravil Slávek Žilka – e-mail: slavek.zilka@atlas.cz